Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3577/92

od 7. prosinca 1992.

o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža)

(SL L 364, 12.12.1992., str. 7)

Promijenio:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**A1**	Ugovor o pristupanju Hrvatske (2012.)	L 300	22	9.11.2013

▼B

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3577/92

od 7. prosinca 1992.

o primjeni načela slobode pružanja usluga u pomorskom prometu unutar država članica (pomorska kabotaža)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 84. stavak 2.,

uzimajući u obzir izmijenjeni prijedlog Komisije ([1]),

uzimajući u obzir mišljenja Europskog parlamenta ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([3]),

budući da je 12. lipnja 1992. Europski parlament usvojio Rezoluciju o liberalizaciji pomorske kabotaže i njezinim gospodarskim i socijalnim posljedicama;

budući da se u skladu s člankom 61. Ugovora sloboda pružanja usluga u području pomorskog prometa uređuje odredbama poglavlja o prometu;

budući da je ukidanje ograničenja u pružanju usluga u pomorskom prometu u državama članicama potrebno za uspostavu unutarnjeg tržišta; budući da je unutarnje tržište područje u kojem je osigurana sloboda kretanja robe, ljudi, usluga i kapitala;

budući da se sloboda pružanja usluga treba primijeniti na pomorski promet unutar država članica;

budući da bi korisnici te slobode trebali biti brodari Zajednice koji upravljaju brodovima registriranim i koji viju zastavu države članice, bez obzira ima li ta država obalu ili ne;

budući da ta sloboda obuhvaća i brodove registrirane u Eurosu kada taj registar bude odobren;

budući da, želeći izbjeći narušavanje tržišnog natjecanja, brodari Zajednice koji koriste slobodu pružanja usluga kabotaže moraju zadovoljavati sve uvjete za pružanje kabotaže u državi članici u kojoj su registrirani njihovi brodovi; budući da brodari Zajednice koji upravljaju brodovima registriranim u državi članici, a koji nemaju pravo pružanja kabotaže u toj državi, trebaju bez obzira biti korisnici ove Uredbe tijekom prijelaznog razdoblja;

budući da primjena ove slobode mora biti postupna i ne bi se automatski smjela dopuštati na jednak način za sve obuhvaćene usluge, imajući u vidu prirodu nekih specifičnih usluga i opseg napora koji će neka gospodarstva unutar Zajednice s razlikama u razvoju morati podnijeti;

([1]) SL C 73, 19.3.1991., str. 27.
([2]) SL C 295, 26.11.1990., str. 687., i mišljenje doneseno 20. studenoga 1992. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) SL C 56, 7.3.1990., str. 70.

▼B

budući da se uvođenje javnih usluga, koje uključuju određena prava i obveze za brodare, može opravdati kako bi se osigurala dostatnost redovnih prometnih usluga prema, od i između otoka, u slučaju da ne postoji razlika na temelju nacionalnosti ili boravišta;

budući da se odredbe moraju usvajati tako da se mogu uvesti zaštitne mjere na tržištima pomorskog prometa koja su ozbiljno poremećena ili u slučajevima nužde; budući da se u tu svrhu trebaju uvesti odgovarajući postupci odlučivanja;

budući da, s obzirom na potrebu osiguravanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta i mogućih prilagodbi u svjetlu stečenih iskustava, Komisija treba izvještavati o primijeni ove Uredbe i prema potrebi podnijeti dodatne prijedloge,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Od 1. siječnja 1993. sloboda pružanja usluga pomorskog prometa unutar države članice (pomorska kabotaža) primjenjuje se na brodare Zajednice čiji su brodovi registrirani i plove pod zastavom države članice, pod uvjetom da ti brodovi udovoljavaju uvjetima za izvršavanje kabotaže u toj državi članici, uključujući i brodove registrirane u Eurosu kada taj registar bude odobrilo Vijeće.

2. Odstupajući od odredbe stavka 1., koji zahtijeva da brodovi ispunjavaju sve uvjete za izvršavanje kabotaže u državi članici u kojoj su u to vrijeme registrirani, privremeno se obustavlja njegova primjena do 31. prosinca 1996.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe:

1. „Usluge pomorskog prometa unutar države članice (pomorska kabotaža)” znači usluge koje se uobičajeno pružaju za naknadu, a posebno uključuju:

   (a) kopnenu kabotažu: prijevoz putnika ili robe morem između luka koje se nalaze na kopnu ili glavnom kopnenom području jedne i iste države članice bez pristajanja na otocima;

   (b) opskrbu pučinskih instalacija: prijevoz putnika ili robe morem između bilo koje luke u državi članici i instalacija ili struktura koje se nalaze na kontinentalnom pragu te države članice;

   (c) otočnu kabotažu: prijevoz putnika i robe morem između:

      — luka na kopnu i luka na jednom ili više otoka jedne te iste države članice,

      — luka na otocima jedne te iste države članice;

▼B

Ceuta i Melilla smatraju se otočnim lukama.

2. „Brodar Zajednice” znači:

(a) državljani države članice s poslovnim nastanom u državi članici u skladu sa zakonodavstvom te države članice i koji obavljaju brodarsku djelatnost;

(b) brodarska društva osnovana sukladno zakonodavstvu države članice čije se glavno mjesto poslovanja, i od kuda se izravno vrši nadzor, nalazi u državi članici;

ili

(c) državljani države članice nastanjeni izvan Zajednice ili brodarska društva s poslovnim nastanom izvan Zajednice, a koja nadzire državljanin države članice, ako su njihovi brodovi registrirani i viju zastavu države članice u skladu s njenim zakonodavstvom.

3. „Ugovor o obavljanju javne usluge” znači ugovor sklopljen između nadležnih tijela države članice i brodara Zajednice kako bi se javnosti pružila adekvatna usluga.

Ugovor o obavljanju javne usluge može posebno obuhvaćati:

— usluge prometa koje ispunjavaju utvrđene norme trajnosti, redovnosti, kapaciteta i kvalitete,

— dodatne prometne usluge,

— usluge prometa po posebnim tarifama i koje su podložne posebnim uvjetima, prije svega za određene kategorije putnika ili na određenim pravcima,

— prilagodbe usluga stvarnim potrebama.

4. „Obveze javne usluge” znači obveze koje predmetni brodar Zajednice, gledajući vlastite komercijalne interese, ne bi preuzeo ili ne bi preuzeo u istom opsegu ili pod istim uvjetima.

5. „Ozbiljan poremećaj unutarnjeg tržišta prometa” znači pojava na tržištu problema specifičnih za to tržište i koji:

— bi vjerojatno doveli do ozbiljnog i možebitno dugotrajnog viška ponude nad potražnjom,

— su uzrokovani ili pogoršani obavljanjem pomorske kabotaže, i

— predstavljaju ozbiljnu prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku velikog broja brodara Zajednice,

pod uvjetom da kratkoročna i srednjoročna predviđanja za predmetno tržište ne ukazuju na znatna i dugotrajna poboljšanja.

Članak 3.

1. Za brodove koji vrše kopnenu kabotažu i brodove za krstarenja, sva pitanja vezana uz posadu odgovornost su države članice u kojoj je brod registriran (država čiju zastavu brod vije) osim brodova manjih od 650 BRT na kojima se mogu primijeniti uvjeti države domaćina.

▼B

2. Za brodove koji vrše otočnu kabotažu, sva pitanja vezana uz posadu odgovornost su države u kojoj brod vrši uslugu pomorskog prometa (država domaćin).

3. Međutim, od 1. siječnja 1999. teretni brodovi iznad 650 BRT koji provode otočnu kabotažu, a kada predmetno putovanje slijedi ili prethodi putovanju u ili iz neke druge države, sva pitanja vezana uz posadu odgovornost su države u kojoj je brod registriran (država čiju zastavu brod vije).

4. Komisija provodi detaljno ispitivanje gospodarskog i socijalnog utjecaja liberalizacije otočne kabotaže i podnosi izvješće Vijeću prije 1. siječnja 1997.

Na temelju tog izvješća Komisija podnosi prijedlog Vijeću koje može sadržavati prilagodbe odredaba o državljanstvu posade iz stavaka 2. i 3. te konačni sustav pravodobno odobrava Vijeće prije 1. siječnja 1999.

Članak 4.

1. Država članica može sklopiti ugovore o obavljanju javne usluge s, ili nametnuti obvezu javne usluge kao uvjeta za pružanje usluga kabotaže, brodarskim društvima koja sudjeluju u redovnoj usluzi za, od ili između otoka.

Uvijek kada država članica sklapa ugovor o obavljanju javne usluge ili nametne obvezu javne usluge, čini to bez diskriminacije u odnosu na sve brodare Zajednice.

2. Pri nametanju obveze javne usluge, države članice ograničavaju se na zahtjeve u vezi luka koje se moraju uslužiti, trajnosti, redovnosti, učestalosti i kapaciteta pružanja usluge, visine naknada koje se naplaćuju i posade brodova.

Prema potrebi, svaka naknada za obveze javne usluge mora biti dostupna svim brodarima Zajednice.

3. Postojeći ugovori o obavljanju javne usluge ostaju na snazi do ugovorenog datuma isteka.

Članak 5.

1. U slučaju ozbiljnog poremećaja unutarnjeg tržišta prometa zbog liberalizacije kabotaže država članica može zahtijevati od Komisije donošenje zaštitnih mjera.

Nakon savjetovanja s ostalim državama članicama, Komisija odlučuje, kada je to primjereno, o potrebnim zaštitnim mjerama unutar 30 radnih dana od primitka zahtjeva od strane države članice. Mjere mogu uključivati privremeno isključivanje, ne duže od 12 mjeseci, predmetnog područja iz područja primjene ove Uredbe.

Komisija obavješćuje Vijeće i države članice o odlukama u vezi zaštitnih mjera.

▼B

Ako nakon 30 radnih dana Komisija o tome ne donese odluku, predmetna država članica ima pravo primijeniti tražene mjere sve dok Komisija ne donese odluku.

Međutim, u slučaju nužde, države članice mogu jednostrano donijeti odgovarajuće privremene mjere koje mogu ostati na snazi najviše tri mjeseca. U tom slučaju države članice moraju odmah obavijestiti Komisiju o donošenju takvih mjera. Komisija može ukinuti te mjere ili ih potvrditi, s ili bez izmjena, sve do donošenja vlastite konačne odluke u skladu s drugim podstavkom.

2. Komisija može donijeti zaštitne mjere i na vlastitu inicijativu, nakon savjetovanja s državama članicama.

Članak 6.

1. Iznimno, sljedeće usluge pomorskog prometa koje se pružaju u Sredozemlju i uzduž obala Španjolske, Portugala i Francuske privremeno su izuzete od primjene ove Uredbe:

— usluge krstarenja, do 1. siječnja 1995.,

— prijevoz strateške robe (nafta, naftni derivati i pitka voda), do 1. siječnja 1997.,

— usluge brodovima manjim od 650 BTR, do 1. siječnja 1998.,

— redovne putničke i trajektne usluge, do 1. siječnja 1999.

2. Odstupajući od navedenog, otočna kabotaža u Sredozemlju i kabotaža koja se odnosi na Kanarske otoke, Azore i Madeiru, Ceutu i Melillu, francuske otoke uzduž atlantske obale i francuske prekomorske departmane, privremeno se izuzima od primjene ove Uredbe do 1. siječnja 1999.

3. Zbog društveno-gospodarske kohezije, odstupanja iz stavka 2. proširuju se i na Grčku do 1. siječnja 2004. za putničke i trajektne usluge koje se pružaju brodovima manjim od 650 BRT.

▼A1

4. Odstupajući od članka 4. stavka 1. drugog podstavka, ugovori o koncesiji za obavljanje javnog prijevoza u linijskom obalnom pomorskom prometu sklopljeni prije dana pristupanja Hrvatske mogu ostati na snazi do 31. prosinca 2016.

5. Odstupajući od članka 1. stavka 1., do 31. prosinca 2014. usluge prijevoza u kružnim putovanjima između hrvatskih luka, koje se obavljaju brodovima do 650 bruto tona, rezervirane su za brodove koji su upisani u hrvatski upisnik brodova i koji viju hrvatsku zastavu, kojima upravljaju brodarska poduzeća osnovana u skladu s hrvatskim pravom te čije se glavno sjedište nalazi i stvarna kontrola provodi u Hrvatskoj.

6. Odstupajući od članka 1. stavka 1. te u prijelaznom razdoblju do 31. prosinca 2014., Komisija na obrazloženi zahtjev države članice može odlučiti, u roku od 30 radnih dana od primitka takvog zahtjeva, da brodovi koji imaju korist od odstupanja utvrđenog u stavku 5. ovog članka ne smiju obavljati kružna putovanja između luka određenih područja države članice, osim Hrvatske, kad se dokaže da obavljanje tih usluga ozbiljno remeti ili prijeti da će ozbiljno poremetiti unutarnje tržište prijevoza u tim područjima. Ako do isteka razdoblja od 30 radnih dana Komisija ne donese odluku, dotična država članica ovlaštena je

▼A1

primijeniti zaštitne mjere sve dok Komisija ne donese odluku. U hitnom slučaju, država članica može jednostrano usvojiti odgovarajuće privremene mjere koje mogu ostati na snazi najdulje tri mjeseca. Ta država članica o tome obavješćuje Komisiju bez odgađanja. Te mjere Komisija može staviti izvan snage ili potvrditi dok ne donese svoju konačnu odluku. O tome se obavješćuju države članice.

▼B

Članak 7.

Članak 62. Ugovora primjenjuje se na pitanja obuhvaćena ovom Uredbom.

Članak 8.

Ne dovodeći u pitanje odredbe Ugovora koje se odnose na pravo poslovnog nastana i na ovu Uredbu, osoba koja pruža uslugu pomorskog prometa, može u tu svrhu privremeno obavljati svoju djelatnost u državi članici u kojoj se pruža usluga pod istim uvjetima koje ta država propisuje za svoje državljane.

Članak 9.

Prije donošenja zakona i drugih propisa za provedbu ove Uredbe, države članice savjetuju se s Komisijom. One obavješćuju Komisiju o svim donesenim mjerama.

Članak 10.

Komisija podnosi Vijeću prije 1. siječnja 1995., a potom svake dvije godine, izvješće o primjeni ove Uredbe te, ako je prikladno, i potrebne prijedloge.

Članak 11.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1993.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.